

med i – ellers har vi jo støttet den stort set hele vejen rundt.

Hele elreformen blev jo lanceret og solgt af adskillige under parolen: Liberalisme og markedsåbning, og lavere priser til forbrugerne sagde man så galt også i den indledende fase. Jeg har løbende advaret nogen mod at sælge det budskab alt for meget; man kunne blive citeret for det om nogle år, og det kunne være temmelig uheldigt.

Men det afgørende er selvfølgelig, at med den meget store, komplicerede lovgivning, der har været tale om, med de mange bemyndigelser, der lå i den, og det, at det jo i virkeligheden er en dybt reguleret branche stadig væk – det er den nødt til at være af mange forskellige årsager, og fordi vi har mange forskellige mål, vi skal nå med det – skal jeg til slut sige, at selvfølgelig er CD helt klar på at støtte det her lovforslag. Det er simpelt hen en lang række nødvendigheder for at få rettet tingene til, og vi vil formentlig også undervejs finde ud af, at selv det her lovforslag kunne have et par hjørner, der ikke var helt tilstrækkelige. Og det er vi også klar til at gøre noget ved.

Dorit Myltoft (RV):

Det bliver ganske kort. Jeg vil kalde dette lovforslag for et forslag til opfølgningslov til elreformen, sådan som vi i forligskredsen aftalte det med hinanden.

Siden har det jo vist sig nødvendigt og ønskeligt med nogle præciseringer og tydeliggørelser af den systemansvarlige virksomheds opgaver. Forsyningsikkerheden har høj prioritet i et samfund som det danske.

På den baggrund kan Det Radikale Venstre støtte dette lovforslag.

Søren Kolstrup (EL):

I går havde Folketinget en debat om jernbaneforvaltere, og denne debat var en udløber af en svagt begyndende liberalisering på jernbaneområdet. I dag diskuterer vi så, hvilke følger det åbne elmarked har, og selvfølgelig medfører det her som andre steder ikke blot en omfattende lovgivning, men en lovgivning, der hele tiden skal justeres, når man støder på de problemer, som konstruktionen »elmarked lagt i nogle offentlige rammer« giver, og især i en situation, hvor man trods alt ønsker en vis form for styring.

Det er en udvikling, Enhedslisten fortsat beklager, og vi er imod åbningen af elmarkedet.

Man kan så sige, at når den er der, er det jo ganske logisk, at man stiller det her forslag, og man kan også sige, at inden for de præmisser, man nu har valgt, er det jo da rimeligt, at den systemansvarlige virksomhed har ansvar for forsyningssikkerhed – det har vi bestemt forståelse for – og at de varetager VE-beviserne. Det lyder også rimeligt, at brugerindflydelsen, hvad angår karakter og form, skal gælde uanset selskabsform, og at ansøger skal betale i forbindelse med havvindmølleparker.

Det er alt sammen meget logisk. Når det skal være, kunne vi godt ønske, at der havde stået noget mere om udvikling og forskning, og hvad det er, man vil satse på.

Når Enhedslisten ikke kan støtte det her forslag, er det ikke mindst, fordi perspektivet i forslaget tydeliggøres til sidst, hvor man siger, at formålet bl.a. er at skabe hjemmel for trinvis udvikling af tilskud til elektricitet. Vi vil ikke have lod eller del i den udvikling, og derfor siger vi som sådan nej tak til forslaget.

Kim Behnke (FRI):

For 3 år siden var verden så enkel: Når Folketingets politiske flertal havde et ønske til elsektoren, hvad enten det var, at de skulle indgå i en biomassehandlingsplan, der skulle kabellægges nogle højspændingsledninger eller andet, ja, så blev Elsam og Elkraft kaldt til møde med besked om, at det var det politiske ønske på bjerget. De pågældende organisationer gik så i offentligheden og gryntede lidt, men gik så hjem og gjorde det, de havde fået besked på, vel vidende at inden for den store økonomi tog man så bare de penge, det kostede. Det var en nem og enkel verden.

Men da vi satte gang i liberaliseringen, anvendte miljø- og energiministeren jo et meget præcist udtryk over for sektoren, nemlig at når de nu begyndte at divisionere sig, så skulle de ikke bare flytte lidt længere ned ad gangen; der skulle være tale om en ægte divisionering.

Det får jo naturligvis den følge, at der bliver en masse afgrænsningsproblemer, som Folketinget så efterfølgende må samle op på. Det her lovforslag er, så vidt vi kan se det, primært et forsøg på at skabe klarhed: Hvem har *nu* pligt til at hente penge i kassen, når forskellige opgaver skal løses?

I forbindelse med elreformen har vi fra Frihed 2000 støttet så godt vi kunne hele vejen, og vi kommer også til at støtte det her lovforslag.